

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

**Κυριακή μετὰ τὰ Φῶτα (Μτθ. 6´ 12-17)
(13η Ἰανουαρίου 2013)**

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας ὡς Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, διότι ἔπεται τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἐνῶ ἡ Κυριακὴ ποὺ προηγεῖται τῆς ἑορτῆς χαρακτηρίζεται ὡς Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων. Αὐτὸ πολὺ σοφὰ τὸ πράττει ἡ Ἐκκλησία, ὥστε ἀφ' ἑνὸς νὰ μᾶς προετοιμάσει γιὰ τὴν ἑορτὴ καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ παρατείνει τὸν ἑορτασμὸ μὲ σχετικὴ ὑμνολογία καὶ σχετικὰ μὲ τὸ ἑορτάσιμο γεγονὸς ἀναγνώσματα.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ σήμερα, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, λίγες ἡμέρες μετὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, τὴν ἑορτὴ ποὺ φώτισε τὸ πνευματικὸ μας σκοτάδι μὲ τὴν φανέρωση τοῦ ἑνὸς καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς ὁμιλεῖ καὶ πάλι γιὰ φῶς. Ὁ ἱερὸς Εὐαγγελιστὴς μᾶς λέγει ὅτι μόλις ὁ Κύριος ἔμαθε ὅτι συνέλαβαν τὸν Ἰωάννη τὸν Βαπτιστὴ πηγαίνει στὴν περιοχὴ τῆς Γαλιλαίας. Αποχωρεῖ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ καὶ μεταβαίνει στὴν Καπερναοὺμ, ἐκπληρώνοντας τὴν πρὸ ὀκτακοσίων χρόνων προφητεία τοῦ Ἡσαΐα, ἡ ὁποία λέγει ὅτι ὁ Μεσσίας θὰ κατοικήσει στὴν χώρα τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν καὶ τῆς φυλῆς Νεφθαλεὶμ ποὺ ἔχει χτιστεῖ κοντὰ στὴ θάλασσα Γεννησαρέτ, ἀνατολικά τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου. Καὶ τί θὰ συμβεῖ τότε; Ὁ λαὸς αὐτῆς τῆς χώρας ὁ ὁποῖος εἶναι βυθισμένος στὸ σκοτάδι θὰ δεῖ «Φῶς μεγάλο».

Γιατί εἶναι βυθισμένος αὐτὸς ὁ λαὸς στὸ σκοτάδι; Διότι εἶναι ἓνας λαὸς ποὺ σὲ μεγάλο μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐθνικούς, ἀνθρώπους εἰδωλολάτρεις, ἀνθρώπους πλάνης, ψέματος καὶ δεισιδαιμονιών. Καὶ ἔρχεται νὰ διώξει τὸ σκοτάδι τους ἓνα μεγάλο Φῶς, τὸ Φῶς τὸ ἀληθινὸ, τὸ ἄκτιστο, τὸ ἀνέσπερο, τὸ Φῶς ἐκ Φωτός, ὁ Χριστὸς τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου. Εἶναι ἀδιαμφισβήτητο ὅτι τὸ φυσικὸ, τὸ κτιστὸ φῶς εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ὥστε νὰ ἀναπτύξει κάθε δημιουργία, δραστηριότητα καὶ πράξη σχετιζόμενη μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὴν ὑπαρξὴ του. Εἶναι ὅμως ἀδιαπραγμάτευτο γεγονὸς ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ ἀπαραίτητο Φῶς ποὺ χρειάζεται κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ, ὥστε νὰ μπορέσει νὰ ἀναπτυχθεῖ πνευματικὰ μὲ ὀρθὸ καὶ ὑγιῆ τρόπο, ἀλλὰ κυρίως νὰ μπορέσει νὰ ζήσει αἰώνια μακριὰ ἀπὸ τὸ σκοτάδι.

Τὸ σκοτάδι τῆς πλάνης ποὺ φθείρει τὸν ἄνθρωπο, τὸ σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας ποὺ τὸν καθιστᾷ ἀνελεύθερο, τὸ σκοτάδι τοῦ ψέματος ποὺ τὸν τυφλώνει κυριολεκτικὰ καὶ τὸ σκοτάδι τῆς κακίας ποὺ τὸν φυλακίζει στὸν ἀκοινωνητὸ ἑαυτό του. Σκοτάδι ποὺ πέφτει στὴν ψυχὴ,

ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἢ ἔσβησε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, εἶναι σκοτάδι ποῦ δὲν ἀντέχεται. Γιατί ψυχὴ χωρὶς φῶς Χριστοῦ εἶναι ψυχὴ δυστυχημένη. Αὐτό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, λείπει ἀπὸ πολλὰς ψυχὰς σήμερα, τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ψάχνουν οἱ ἄνθρωποι τὴν εὐτυχία στὰ ὑλικά, στὰ φθαρτὰ καὶ πρόσκαιρα καὶ ὄχι σὲ Ἐκεῖνον ποῦ δίνει τὴν πραγματικὴ εὐτυχία.

Ἡ Ἁγία Γραφή τὸ ἀναφέρει κατηγορηματικὰ σὲ πολλὰ χωρία τῆς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Φῶς, Φῶς τοῦ κόσμου, Φῶς ἀληθινόν, Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν. Ἐπίσης τὰ ἅγια μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μεταλαμπαδεύουν στίς ψυχὰς μας αἰώνιο Φῶς. Φώτισμα τὸ ἅγιο Βάπτισμα, ὅπου ὁ νεοφώτιστος ἐνδύεται χιτῶνα φωτεινό, φωτισμὸς ψυχῆς ἢ ἱερὰ ἐξομολόγησι, καὶ μετοχὴ στὸ ἀληθινὸ Φῶς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἢ θεία κοινωνία. Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὁμιλοῦν γιὰ μέθεξι τοῦ ἀκτίστου φωτὸς (Γρηγόριος Παλαμᾶς, Συμεὼν Νέος Θεολόγος). Ἀκόμα καὶ στὴν ὑμνολογία καὶ τὴν λατρεία τῆς Ἐκκλησίας συχνὰ τὸ φῶς ἀναφέρεται ὡς προϋπόθεσι ἢ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν» ψάλλουμε μετὰ τὴν θεία κοινωνία στίς Λειτουργίες τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Μεγ. Βασιλείου. «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι» εἶναι τὸ ἄγγελμα τοῦ ἱερέως στὴν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία. Στὴν Δοξολογία, στὴν εὐχὴ τῆς Ἀ΄ ὥρας, στὸν λυχνικὸ ὕμνο τοῦ ἑσπερινοῦ καθὼς καὶ σὲ ἄλλες ἱερὰς ἀκολουθίες γίνεται ἀναφορὰ στὸ φῶς.

Φῶς γεμίζουν καὶ τὴν ζωὴ καὶ τὴν ψυχὴ μας οἱ Δεσποτικὲς ἑορτὲς. Τὰ Χριστοῦ-γεννα, τὰ Θεοφάνεια, ἡ Μεταμόρφωσι καὶ κυρίως ἡ Ἀνάστασι καὶ ἡ Πεντηκοστή, εἶναι ἑορτὲς ποῦ ὁ Κύριός μας καλεῖ νὰ λάβουμε τὸ φῶς Του καὶ νὰ πορευθοῦμε μετὰ τὴν χάρι καὶ τὸ ἔλεός Του, ὡς υἱοὶ φωτός. Ἄς κάνουμε ἓνα πείραμα ὅλοι σήμερα. Πηγαίνοντας στὸ σπίτι μας νὰ ἀπομονώσουμε καὶ νὰ καταργήσουμε προσωρινὰ κάθε πηγὴ φωτός καὶ ταυτόχρονα αἰσθανόμενοι πρακτικὰ τίς δυσκολίες ποῦ προκύπτουν, ἅς ἀναλογισθοῦμε τὸ πῶς θὰ ἦταν ἡ ζωὴ μας χωρὶς τὴν Ἐκκλησία, χωρὶς τὰ ἅγια μυστήρια, χωρὶς ἑορτὲς καὶ πνευματικὲς καὶ ψυχοφελεῖς περιόδους, χωρὶς τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ. Προσευχόμενοι πάντοτε ἅς ζητοῦμε τὸ φῶς τοῦ Κυρίου νὰ φωτίζει τὸ σκοτάδι τῆς ψυχῆς μας, νὰ καθοδηγεῖ τὰ βήματά μας σὲ τούτη τὴ ζωὴ πρὸς ἐκπλήρωσι τῶν θείων Του ἐντολῶν, νὰ ἀγιάζει τίς σκέψεις, τοὺς λόγους, τίς πράξεις μας, νὰ εὐλογεῖ καὶ νὰ χαριτώνει τὴν ὑπαρξὴ μας ὁλόκληρη, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ μετᾶσχουμε τῆς Αἰωνίου Βασιλείας Του. Ἀμήν.

π. Π.Ε.

[dkpdf-button]